

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 68. Sacrificium Eucharisticum, seu Missæ, tametsi ex parte primarii
offerentis, reique principaliter oblata, sit valoris infiniti; effectus tamen
ipsius, tam ex opere operatio, quàm per modum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

CAPUT LXVIII.

CAPUT LXIX.

Sacrificium Eucharisticum, seu Missa, tamen si ex parte primarij offerentis, reique principaliter oblati, sit valoris infiniti; effectus tamen ipsius, tam ex opere operato, quam per modum impetrationis, est simpliciter finitus.

Notabilia de applicatione fructus sacrificij Eucharistici.

818 **R**atio prioris partis est quia tam Christus ipse, quam omnes Christi actiones sunt infiniti valoris.

819 **R**atio posterioris partis potissimum petitur ex Christi voluntate & institutione, sive ex eo quod talis est ordo & dispositio divinæ providentiæ, quæ nobis innotescit ex communi usu universalis Ecclesiæ, communicæ sententiæ fidelium, qui (ut sapienter observat Cardinalis Bona in scriptis suis aſceticis de Missa §. 4.) *plura pro se, & suis sacrificia offerri curant. Quod cerè non facerent, si infinitam in singulis efficaciam agnoscerent. Possent etiam Sacerdotes unico sacrificio sexcentis obligationibus satisfacere: quod Ecclesiastica vetant Decreta. Frustra pro uno defuncto tot multiplicarentur sacrificia: quia unum sufficiens esset, ad omnes animas liberandas. Missa denique cuiuslibet Sacerdotis sacrificium Christi in cruce aquaret: quod ideo unicum fuit, quia valoris infiniti. Neque considerandum est id quod in sacrificio continetur, tamquam ens quoddam naturale, agens secundum summum gradum virtutis suæ, sed ut ens liberum, cujus operatio tantam habet efficaciam, quantum habere vult ipsum agens principale, Christus Redemptor noster, qui hoc incremento sacrificio vult nobis applicari finitum tantum & limitatum fructum suæ Passionis.*

820 **P**orrò effectus, seu fructus, & gratiæ quæ ex Missa sacrificio in nos derivantur, derivantur primordialiter ex meritis Passionis & mortis Christi. Ideò namque Christus dicitur unâ crucis oblatione consummasse sanctificatos, quia ab illa derivatur omnis gratia, omnique sanctificatio nostra, ita ut cætera, per quæ fructus sacrificij crucis nobis applicatur, non sint prima origo gratiarum, sed veluti canales, per quos gratiæ ex meritis sacrificij crucis in nos defluunt. Quod etiam de incremento Missæ sacrificio verum est. Nec mirum: cum Christus, upote jam exiens extra statum merendi & satisfaciendi, amplius non mereatur, nec pro nobis amplius satisfaciatur. Torum ergo meritum, & tota satisfactio, quæ per Missæ sacrificium vivis & defunctis applicantur, primordialiter ex morte Christi derivantur.

821 **E**t ideò Tridentinum, postquam sess. 22. c. 2. dixit, *sacrificium istud (Missa) verè propitiatorium esse, per ipsum fieri, ut, si cum vero corde, & recta fide, cum metu & reverentia contriti ac poenitentes ad Deum accedamus, misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Hujus quippe oblatione placatus Dominus, gratiam & donum poenitentia concedens, crimina & peccata, etiam ingentia dimittit; una enim eademque est hostia, idem nunc offerens Sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in cruce obtulit, solâ offerendi ratione diversa. Addit: cujus quidem oblationis eruenta, inquam, fructus per hanc incrementam uberrimè percipiuntur. Et ideò tantum abest ut illi per hanc quovis modo derogetur (prout heretici garrunt) quandoquidem fructus, qui per hoc incrementum sacrificium derivantur, fructus sint sacrificij eruenti.*

Tamen si ergo constat, per Missæ sacrificium, 822 sacrificij eruenti nobis applicari fructum, sine dubio infinitum quoad sufficientiam (ed quòd infiniti pretii sit, Deoque infinite placens hostia, quæ æterno Patri, imò toti SS. Trinitati offertur, cum sit Christus ipse, simul victima & offerens; infinitum quoque meritum mortis Christi, quod per idem Missæ sacrificium nobis applicatur;) disputant nihilominus Doctores Scholastici circa modum quo fit applicatio ista, & circa personas quibus fit ista applicatio; nec aliquid circa hoc cum omnimoda certitudine possumus asserere: cum enim hoc non inveniamus à Patribus examinatum, ex traditione colligere non possumus aliquid omninò certum.

823 **U**t tamen statuamus aliquid, quod nobis appareat verum, distinguendi sunt varii Missæ sacrificij offerentes. Offert enim illud Christus, offert Ecclesia, Sacerdos offert, & cum Sacerdote fideles, præsertim circumstantes, plerumque offerunt. Quantum ad Christum & Ecclesiam, offerunt illud pro tota Ecclesia, & subinde Ecclesia aliquos specialiter commendat, v. g. neophytos tempore Paschali. Tamen verò oblatio ista Christi & Ecclesiæ Deo haud dubiè gratissima sit; nihilominus determinatio fructus inde in Ecclesiam redundantis, & modus quo redundat, soli Deo cognitum sunt.

824 **D**e fidelibus illud cum Sacerdote offerentibus non est dubium, tantò plus & facilius participare de fructu, quantò sanctius & devotius illud Deo offerunt.

825 **D**ifficultas proinde vel tota, vel præcipua est de Sacerdote offerente, & fructu quem recipiunt illi, pro quibus offert. Circa quod duo certa sunt. Primò posse Sacerdotem pro aliquibus specialiter offerre; sive sacrificij fructum applicare, prout traditio, Ecclesiæque sententia & usus ostendit. Secundò, abique comparatione majoris efficaciam esse Sacerdotem ad aliquid à Deo obtinendum, dum mediante hoc sacrificio illud rogat, quam dum extra altare rogat. Quia sacrificium quod offert, & per quod inter Deum & hominem intercedit, valet ex opere operato, id est ratione dignitatis, tum rei oblatae, tum principalis offerentis, ultra valorem & meritum orationum & bonorum operum Sacerdotis, quamlibet iusti & sancti.

826 **Q**uotidiana nihilominus experientia docet, à Sacerdote non semper obtineri quod per hujus sacrificij oblationem postulat, tamen res Deo gratissima sit quam postulat, ut conversio hujus vel illius peccatoris, liberatio ab his vel istis vitis, impetratio hujus vel illius virtutis: sive id contingat propter obicem, inventum in eo pro quo postulat (ut dum postulat liberationem animæ Purgatorii, quæ in vita non meruit, ut oblatum pro se sacrificium post mortem sibi prodesset) sive quia pro se postulat hanc v. g. vel illam virtutem, sed non tantum, nec tali modo, quantum & quomodo rem tantam Deus vult postulari; sive ob alias rationes Deo notas, v. g. quia expedit bono ejus pro quo postulat non liberari à tali vel tali tentatione, vel vitio, ut demissè semper de se sentiat, & non incidat in periculosissimum elationis vitium, &c. Neque enim sacrificium hoc, ut impetratorium, operatur insalubriter, sed prout voluerit Deus, qui licet non semper requirat pium motum & devotionem ex parte specialis offerentis, vel ejus pro quo offertur, sed aliquando respi-